

УДК 564.1+564.5+561.763.1(477.9)

**НОВІ ДАНІ ДО МАЛАКОЛОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ СТРАТИГРАФІЇ
НЕОКОМУ ПАРАМЕТРИЧНОЇ СВЕРДЛОВИНИ СОЛДАТІВСЬКА – 1
(РІВНИННИЙ КРИМ)**

Р. Лещух, Г. Спільник

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Грушевського, 4, 79005 Львів, Україна
r.leschukh@ukr.net, spilnykgalina@ukr.net*

Наведено монографічний опис та зображення одинадцяти видів малакофауни *Natica javaschovi* T o u l a 1890; *Nucula planate* D e s h a y e s , 1842; *N.pectinata*, S o w e r b y , 1818; *Aucellina caucasica* B u c h , 1851; *Inoceramus neocomiensis* O r b i g n y , 1846; *Rutitrigonia cf.laeviscula* [L y c e t t] , 1875; *Euphylloceras serum* O p p e l , 1865; *Pseudothurmannia angulicostata* O r b i g n y , 1840; *Neocomites cf.neocomiensis* O r b i g n y , 1840; *Neohibolites inflexus* S t o l l e y , 1911; *N.aptiensis* K i l i a n , 1955 із неокомських відкладів Рівнинного Криму, розкритих уперше параметричною свердловиною Солдатівська-1, яка пробурена в зоні зчленування східного занурення альпійського Сімферопольського виступу і Нижньогірської сідловини. Вона розкрила весь розріз осадового чохла і дала вагомий фактичний матеріал для вивчення геологічної будови нижньої, досить слабовивченої дотепер частини крейди Рівнинного Криму.

Ключові слова: Україна, Рівнинний Крим, стратиграфія, нижня крейда, беріас, валанжин, готерив, барем, малакофауна, пеліциподи, амоніти, белемніти.

Нижньокрейдові відклади півдня України нагромаджувалися в субплатформовій формаційній області і через недостатність фактичного матеріалу в стратиграфічному і палеонтологічному відношенні ці відклади тривалий час залишалися слабовивченими, що в кінці минулого сторіччя відобразилось на стратиграфічних і кореляційних схемах таких зведених робіт, як “Геология шельфа УССР. Стратиграфия” (1984), “Нижний мел юга СССР. Стратиграфия” (1985), “Стратиграфия СССР. Меловая система” (1986) та ін.

На території Рівнинного Криму нижня крейда представлена потужною товщею (до 3 000 м) переважно глинистих відкладів, перешарованих з пісковиками алевролітистими різновидами, рідше в них присутні вулканогенні утворення, а в найнижчих і найвищих частинах нижньокрейдового розрізу присутні проверстки карбонатних порід. У передгір'ях Криму нижньокрейдові відклади знаходяться на порівняно незначній глибині, поступово занурюючись у північному напрямку і вже в межах Північно-Кримського прогину до глибини 3–6 км, а далі до півночі вони знову наближаються до поверхні і в Північному Причорномор'ї вже лежать на глибинах 1–2 км.

Поступова міграція ранньокрейдового моря з південного сходу на північний захід визначила поліфасціальний характер осадів – від глибоководних до субконтинентальних з характерними для них палеобіотами. З цієї причини, залежно від палеообстановки, яка

існувала на певних етапах розвитку в різних частинах басейну, в породі переважають ці або інші рештки палеоорганізмів і зрідка (за благоприємних фаціальних умов) у керні свердловини трапляються одночасно представники різних груп палеоорганізмів.

Беріаський ярус. На території півдня України його відклади мають обмежене поширення і розкриті свердловинами у передгір'ях Криму та в північно-східній частині Керченського півострова. У північному напрямку вони виклинюються зовсім і в цьому ж напрямку з розрізу поступово випадають його найдавніші ланки і базальні верстви всієї трансгресивної нижньокрейдової товщі зокрема беріасу, поступово омолоджуються. Беріаський розріз складений органогенно-уламковими вапняками, перешарованими верствами темно-сірих мергелів, аргілітів, пісковиків і конгломератів. Товщина беріаського ярусу змінюється тут від декількох десятків метрів у передгір'ях до декількох сотень метрів у районі с. Тамбова. Малакофауною ці відклади не схарактеризовані, за винятком погано збережених решток брахіоподи, які нагадують представників роду *Terebratula*. Тут виявлено окремі форамініфери *Pseudocyclamina compressa* Wolosch., *P. cylindrical* Redm., *P. taurica* Wolosch., *Haplophragmoides aff. subaequale* (Mjatl.), *Melathrocerion spirialis* Gorb., *Rectocyclamina schouberti* Hott., *Trocholina elongate* Leup [2].

На Керченському півострові беріаські відклади безпосередньо нарощують верхньоюрський розріз і представлені вапнистими глинами, переверстованими з ясно-сірими мергелями і малопотужними проверстками брекчіюваних глин, що вміщують *Melathrocerion spirialis* Gorb., *Lenticulina* sp., *Calpionella cf. alpina* Lor., *C. elliptica* Cadish, *Calpionellopsis cf. oblonga* Cadish, *Tintinnopsella* sp. [19].

Валанжинський ярус. Завдяки проведеним детальним палеонтолого-стратиграфічним дослідженням однозначно вирішено дилему наявності чи відсутності у Рівнинному Криму і на Керченському півострові відкладів валанжинського ярусу.

У Рівнинному Криму відклади валанжинського ярусу вузькою смугою простягаються вздовж передгір'я. Їх наявність палеонтологічно обґрунтована за даними вивчення фауністичних рештків із керна свердловин, пробурених уздовж лінії сіл Саки–Зуя–Віденське. У керні, складеному плитководними піщаними глинами, пісковиками і органогенно-уламковими вапняками, виявлено двостулкові молюски *Gervillia anceps* Desh., *Lima longa* Roem., *Limatula tombeckiana* Orb., *Lopha rectangularis* Roem., *Oxytoma* sp., *Laternula agassizi* Orb., а також поодинокі тінтиніди – *Calpionella cf. alpina* Lor., *C. cf. elliptica* Cadish, *Calpionellites* sp., *Tintinnopsella* sp.

Найповніше і найнадійніше на території Рівнинного Криму охарактеризовано розріз валанжинського ярусу в свердловині Солдатівська-1 (інт. 1 403–1 481 м). Тут він складений темно-сірими глинистими відкладами, в деяких інтервалах з домішкою піщаного матеріалу і великою кількістю звуглених рослинних рештків. Ці утворення містять *Neocomites* sp., *Chlamys* sp., *Lithophaga cf. oblonga* Orb. (інт. 1 403–1 417 м), *Leda* sp., *Cucullaea* sp., *Chlamys robinaldinus* Orb., *Lithophaga* sp., *Veniella weberi* Mord., *Protocardia* sp. (інт. 1 417–1 431 м), *Natica karakaschi* Pchel., *Pleurotomaria* sp., *Cucullaea cf. gabrielis* Leym., *Gervillia anceps* Desh., *Neithea valangiensis* Pict. et Camp., *Astarte laicostata* Leym., *Vaniella weberi* Mord., *Clementia (Flaventia) cf. ovalis* Sow., *Protocardia sphaeroidea* Forb., *P. sp.*, *Gari valangiensis* Pict. et Camp., *Laternula agassizi* Orb., *Goniomia archiaci* Pict. et Renev., *Hibolites* sp., зуби акул, численні форамініфери (інт. 1 431–1 441 м), *Pterotrigonina cf. caudate* Agas., *Corbula cf. striatula* Sow., *Euphyloceras cf. serum* Opp., *Neocomites* sp. (інт. 1 460–1 470 м), *Serpula* sp. (інт.

1 450–1 460 м), *Chlamys* sp., *Lithophaga* cf. *oblonga* Orb., *Astarte* sp. (інт. 1 470–1 481 м) [19].

Готеривський ярус. Відклади ярусу – це, головню, плитководні та континентальні утворення, представлені сіроколірними і барвистими пісками, пісковиками, аргілітами, гравелітами і конгломератами, інколи з проверстками вуглистих глин, звуглених рослинних рештків, а в верхній і нижній частинах розрізу – з проверстками сіроколірних піщаних органогенних й органогенно-уламкових вапняків. Вони генетично тісно пов'язані з валанжинськими утвореннями, в передгір'ях і південно-східній частині Рівнинного Криму поступово нарощують їх розріз. А на решті території трансгресивно, з кутовим неузгодженням вони залягають на давніших утвореннях. Товщина готеривського ярусу змінюється від 30–50 до 200 м. Вік описаних відкладів установили за палінологічними даними і за результатами вивчення поодиноких форамініфер. З цієї причини – виділення готеривського ярусу було досить умовним або ж його розглядали разом з нижньобаремським під'ярусом. На підставі вивчення комплексу молюсків, які представлені видами: *Natica karakaschi* Pčel., *Protocardia sphaeroidea* Forb., *Chlamys robinaldinus* Orb., *Pterotrigonina* cf. *caudate* Agas., *Lithophaga* cf. *oblonga* Orb., *Crioceratites* ex gr. *duvalii* (Lev.), переважно відомими із готеривських утворень суміжних регіонів, зокрема останнього у списку видів, а саме керівної форми для цього ярусу – амоніту, можна з упевненістю говорити про наявність у Рівнинному Криму готеривського ярусу [19].

У Північному Причорномор'ї відкладів готеривського ярусу немає. У Дніпровсько-Прутському межиріччі вони становлять нижню частину розрізу валяпержійської світи, представлені, головню, глинистими алевролітами і пісковиками лагунного генезису, що вміщують тоненькі проверстки карбонатних порід з карликовою або пригніченою морською малакофауною, серед якої Л. Ф. Романов визначив *Turitella* cf. *fragilis* Pčel., *Tulostoma laharpi* Pict. et Camp., *Astarte subcostata* Orb., *A. laticostata* Leum., *Protocardita* sp., моховатки, харові водорості та ін.

Нижче проводимо палеонтологічний опис нижньокрейдової біоти із керна параметричної свердловини Солдатівська-1.

Параметричну свердловину Солдатівська-1 пробурено в зоні зчленування східного занурення альпійського сімферопільського виступу і Нижньогірської сідловини. Вона розкрила весь розріз осадового чохла і дала вагомий фактичний матеріал для вивчення геологічної будови цієї досить слабо вивченої частини Рівнинного Криму.

Ділянка, на якій цю свердловину бурили, розташована на території Білогородського р-ну Кримської обл. України. Найближчі села Мельничне, Зибіни, Мельники. Буріння свердловини проводили з 30.04 до 05.09.1986 р. Метою робіт було вивчення геологічної будови району, зони виклинування базальних верхів крейди та оцінка перспектив нафтогазоносності розкритого розрізу нижньої крейди. Палеонтологічне вивчення мікрофауни проводила старший науковий співробітник ІГН АН України Д. М. П'яtkова, а макрофауни – старший науковий співробітник ІГГК АН України Р. Й. Лещух.

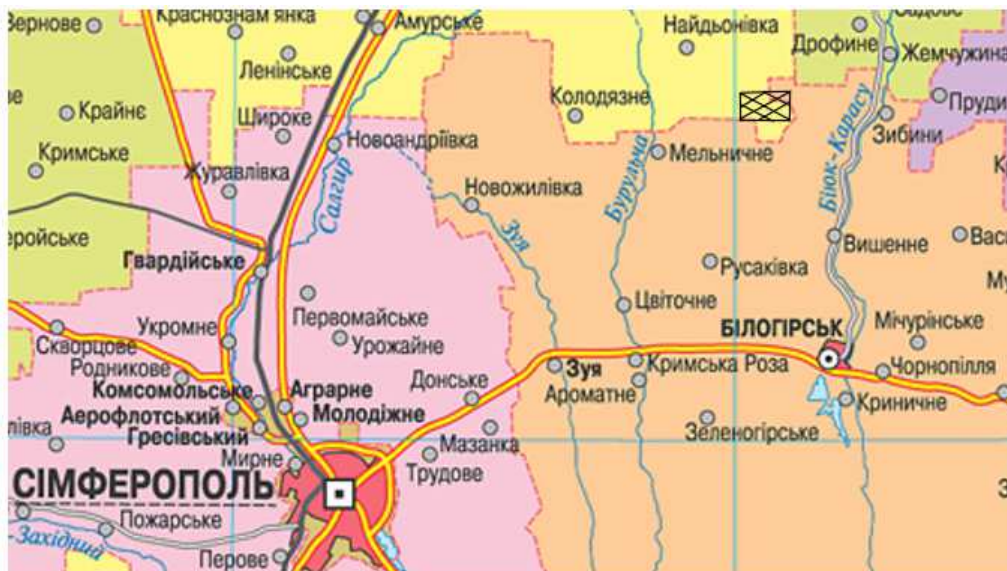

Рис. 1. Карта доріг.

Свердловиною розкрито відклади міоцену (10–168 м), майкопу (168–633 м), еоцену (633–653 м), палеоцен верхньої крейди (653–1 098 м), нижньої крейди (1 098–1 685 м), юри (?) (1 685–1 765 м), палеозою (?) 1 765–2 050 м (забій) (табл. 1).

Увесь палеонтологічний матеріал, описаний у цій публікації, зберігається у Палеонтологічному музеї Львівського національного університету імені Івана Франка.

Клас **GASTROPODA**
 Підряд **MEGAGASTROPODA**
 Надродина **NATICACEA**
 Родина **NATICIDAE** Forbes, 1838
 Рід **NATICA** Scopoli, 1777
Natica jvaschovi Toulou, 1890

Табл. 1, фіг.1, 2.

1890. *Natica jvaschovi* Toulou, с. 359, табл. 5, фіг. V.

1931. *Natica jvaschovi* Toulou. – Пчелинцев, с.150, табл. 10, фіг. 4.

1949. *Natica jvaschovi* Toulou. – Петрова, с. 167, табл. 43, фіг. 2.

1960. *Natica jvaschi* Toulou. – Головинова і Костюченко, с.158, табл. VI, фіг. 8.

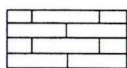
Матеріал. Ціле внутрішнє ядро черепашки і друге, неповне ядро, обрізане буровим механізмом. Колекція № 47, зразок 14, 15.

Опис. Черепашка малих розмірів. Її висота становить 27 мм, ширина – 22 мм. Приблизно такими ж розмірами характеризується другий, неповний зразок. За всіма характерними для цього виду ознаками наші зразки виражають повну подібність з усіма зразками, описаними в синоніміці виду.

Система	Відділ	ярус	Потужність	Літологічна колонка	Глибина	Літологічна характеристика	Палеонтологічна характеристика
крейдова	верхня	Маастрихт-кампанський	239		800 950 984	Глинисті, місцями окремі янілі, прошарками органогенні, з домішками піщано-алевритового матеріалу і глауконіту. Порода різного ступеня тріщинуватості.	
		сантономський	34		1000	Мергелі сірі, світло-сірі, місцями плямисті, різної міцності.	
		сантон-копьян-туронський	121		1053 1100	Вапняки білі, ясно-сірі, пелітоморфні з фауною (форамініфери, моховатки), прошарками піщано-алевритисті, щільні, міцні, місцями тріщинуваті.	
		альбський	59		1164	Глини сірі і темно-сірі невапнисті, слабоалевритисті.	
			48		1200 1212	Глини темно-сірі, середньої щільності з включеннями сидерита сірого, піщано-алевритистого, карбонатизовано дуже піритизованого.	
			аптський	121		1300 1333	Глини сірі, темно-сірі, вапнисті, піщано-алевритисті, проверстками піритизовані з кокколтофоридами і фауною (форамініфери).
	62			1395 1400	Глини сірі, темно-сірі, вапнисті, нерівномірно алевро-піщанисті, з лінками дрібнозернистого пісковика, глауконітом, піритом і фауною (форамініфери).	<i>Neithea valangiensis</i> Pictet et Campiche	
	нижня	Валажкін-готерів-баремський	290		1500 1600 1685	У верхівках розрізу пісковики з прверстками глини, піщано-алевритистих мергелів і вапняків. Перешарування вапняків середньо-дрібнозернистих, дрібно-гравійних гравелітів і глини. Пісковики і гравеліти сірі олігоміктові з включеннями піриту, сидерита і глауконіту. Глини темно-сірі, вапнисті, нерівномірно алевро-піщанисті, дуже піритизовані. Для всіх різновидів порід характерна наявність великої кількості фауни, (моховатки, корали, голкошкірі) і рештки рослин.	<i>Nucula planate</i> Deshayes, in Leymerie <i>Nucula pectinata</i> Sowerby <i>Aucellina gryphaeoides</i> Sowerby <i>Euphyloceras sezum</i> Oppel <i>Natica javadhovi</i> Toul <i>Inoceramus anglicus</i> Woods

1

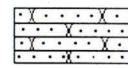
2

3

4

5

Табл. 1. Розріз свердловини Солдатівська-1: 1 – Мергелі глинисті, 2 – Вапняки, 3 – Мергелі, 4 – Мергелі алевритисті, 5 – Пісковик

Порівняння. Наші зразки виражають повну подібність із зображеннями, наведеними М. А. Головіною та С. С. Колісниченко (атлас) з готерівських і баремських відкладів Гірського Криму.

Місцезнаходження і стратиграфічне положення. Україна, Рівнинний Крим, параметрична свердловина Солдатівська-1, інт. 1431–1441 м. Валанжин?– готерів.

Стратиграфічне і географічне поширення. Вид відомий у баремських і неокомських відкладах Криму і Балкан.

Клас **BIVALVIA**
Ряд **TAXODONTA**
Підряд **PALEOTAXODONTA**
Надродина **NUCULOIDEA**
Родина **NUCULOIDEA** Gray, 1824
Рід **NUCULA** Lamarsk, 1799
Nucula planata Deshayes, 1842

Табл.1, фіг. 3

1842. *Nucula planata* Deshayes in Leymerie, т. 5, с. 7, табл. 9, фіг. 3, 4.
1847. *Nucula planata* Deshayes. – Orbigny, т. 3, с. 166, табл. 300, фіг. 1–5.
1863–1868. *Nucula planata* Deshayes. – Pictet, т. 1, с. 254, табл. 121, фіг. 1–2.
1872. *Nucula planata* Deshayes. – Синцов, с. 21, табл. 4, фіг. 6–7, 10–11.
1896. *Nucula planata* Deshayes. – Каракаш, с. 145.
1948. *Nucula planate* Deshayes. – Никитина, с. 104, табл. 1, фіг. 10, 11.
1960. *Nucula planata* Deshayes. – Муромцева, с. 172, табл. 1, фіг. 1; 2 а, б.
1971. *Nucula planata* Deshayes. – Иванова, с. 12, табл. 2, фіг. 1.
1987. *Nucula planata* Deshayes – Лещух, с. 29, табл. 1, фіг. 14, 19, 20, 27.

Матеріал. Одне ядро черепашки задовільної збереженості. Колекція № 47, зразок 16.

Опис. Черепашка невеликих розмірів, овальна і рівностулкова, слабоопукла. Довжина – 25, висота – 19. Співвідношення Д:В= 1:3. Передній бік заокруглений, слабкозвужений, видовжений, плавно з'єднується нижнім випуклим боком. Задній край короткий, заокруглений. У примаківковій частині нижче на третину висоти, від маківки черепашка найбільш опукла. Маківка невисока, широка, зміщена на зад. Ядро черепашки гладке, у передній частині збереглися релікти тонесеньких концентричних ліній наростання. Концентрична скульптура чітко виражена у нижній частині стулки і поступово слабшає, у примаківковій частині практично зникає.

Місцезнаходження і стратиграфічне положення. Рівнинний Крим, параметрична свердловина Солдатівська – 1.

Стратиграфічне і географічне поширення. Знахідки *Nucula planate* Deshayes in Leymerie, відомі з барему-апту Південної Англії, з готериву Кавказу, Грузії, Мангیشлаку, неокому Франції, апту Швейцарії, Рівнинного Криму.

Nucula pectinata Sowerby, 1818

Табл. 1, фіг. 4, 5

1818. *Nucula pectinata* Sowerby. т. 2, с. 209, табл. 192, фіг. 6, 7.
 1822. *Nucula pectinata* Sowerby. – Mantell, с. 94, табл. 19, фіг. 5, 6 і 9.
 1844. *Nucula pectinata* Sowerby. – Orbigny, т. 3, с. 177, табл. 303, фіг. 8–14.
 1852. *Nucula pectinata* Sowerby. – Pictet et Roux, с. 472, табл. 39, фіг. 13.
 1866. *Nucula pectinata* Sowerby. – Pictet et Campiche, с. 413, табл. 129, фіг. 13.
 1884. *Nucula pectinata* Sowerby. – Gardner, с. 132, табл. 3, фіг. 15, 16.
 1899. *Nucula pectinata* Sowerby. – Woods, с. 16, табл. 5, фіг. 22–27; табл. 3, фіг. 13.
 1924. *Nucula pectinata* Sowerby. – Gillet, с. 8, фіг. 3, 4; с. 9, фіг. 1.
 1932. *Nucula pectinata* Sowerby. – Мордвилко, с. 9, табл. 3, фіг. 8–9.
 1948. *Nucula pectinata* Sowerby. – Никитина, с. 78, табл. 1, фіг. 8.
 1949. *Nucula pectinata* Sowerby. – Мордвилко, с. 123, табл. 20, фіг. 3 а, 8 с, 4.
 1960. *Nucula pectinata* Sowerby. – Муромцева, с. 172, табл. 1, фіг. 6; 7 а, б; 8.
 1963. *Nucula pectinata* Sowerby. – Гаврилишин, с. 77, рис. 1, фіг. 1–2.
 1963. *Nucula pectinata* Sowerby. – Гаврилишин, с. 87, табл. 7, фіг. 3–4.
 1987. *Nucula pectinata* Sowerby. – Лещух, с. 30, табл. 1, фіг. 12, 13, 15, 16, 21, 23.

Матеріал. Три відбитки внутрішніх ядер, мушель задовільної збереженості. Колекція № 47, зразки № 17, 18, 19.

Опис. Фрагмент черепашки невеликих розмірів, трикутних обрисів, овальний і рівностулковий, слабоопуклий. Довжина – 15, висота – 9,3. Передній бік заокруглений, плавно з'єднується нижнім випуклим боком. Маківки невисокі, широкі, трохи виступають над замковим краєм, розташовані ближче до заднього краю, слабкозагнуті до середини, проте не дотикаються одна до одної. Скульптура черепашки складена численними густорозташованими тонесенькими концентричними лініями, особливо чітко виражена у нижній частині стулки.

Місцезнаходження і стратиграфічне положення. Україна, Рівнинний Крим, передгір'я Гірського Криму, параметрична свердловина Солдатівська 1, глибина 3 196–3 204 м

Стратиграфічне і географічне поширення. Знахідки виду *Nucula pectinata* Sowerby, апту Марокко, альбу Англії, Франції, Волино-Подільської плити, Узбекистану, Кавказу, Грузії, Мангишлаку, Рівнинного Криму.

Родина **AUCCELLIDAE FISCHER**
 Рід **AUCCELLINA Pompecki, 1901**

Aucellina caucasica Buch, 1851

Табл. 1, фіг. 6, табл. 2, фіг. 1

1851. *Avicula caucasica* Buch in Abich, с. 31, табл. 2, фіг. 1.
 1897. *Avicula caucasica* Buch. – Каракаш, с. 57, табл. 7, рис. 10.
 1901. *Aucellina caucasica* Buch. – Pompecky, с. 358.

1907. *Aucellina caucasica* Buch. – Pavlow, с. 87, табл. 6, фіг. 22, 23.
1923. *Aucellina caucasica* Buch. – Sokolov, с. 304.
1926. *Aucellina caucasica* Buch. – Ренгартен, с. 44.
1948. *Aucellina caucasica* Buch. – Эристави, с. 103, рис. 4.
1949. *Aucellina caucasica* Buch. – Мордвилко, с. 149, табл. 33, фіг. 1 а, в, с.
1955. *Aucellina caucasica* Buch – Эристави, с. 15.
1957. *Aucellina caucasica* Buch. – Эристави, с. 41, табл. 1, рис. 4.
1960. *Aucellina caucasica* Buch. – Муромцева, с. 180, табл. 3, фіг. 9 а, б; 10 а, б; 11.
1964. *Aucellina caucasica* Buch. – Котетишвили, с. 40, табл. 1, фіг. 5, 7.
1964. *Aucellina caucasica* Buch. – Котетишвили, с. 18, табл. 1, фіг. 9.
1987. *Aucellina caucasica* Buch. – Лещух, с. 51, табл. 4, фіг. 3, 4, 10, 12, 15.

Матеріал. П'ять внутрішніх ядер та відбитків мушель середньої збереженості. Колекція № 47, зразки № 20, 21, 22, 23, 24.

Опис. Черепашки малих і середніх розмірів, з косо-овальними обрисами, нерівностулкові й нерівнобічні, витягнуті у висоту. Ліва стулка сильно опукла, з найбільшою опуклістю у передній та примаківковій частинах, звідки поступово спадає до заднього краю, і там вона майже плоска. Її маківка дзьобоподібна, висока, загнута до середини і трохи підкручена назад, нависає над правою. Права стулка менша від лівої, слабоопукла або майже плоска, з овально-круглими обрисами. Маківка правої стулки маленька, мало виступає над замковим краєм, дещо відсунута від переднього краю. Переднє вушко вузьке, дуже видовжене, тупо заокруглене, заднє мале, коротке, трикутної форми. Передній край черепашки дугоподібний, поступово переходить у заокруглений нижній. Задній рівний, косо відсічений і за переходу до нижнього утворює тупий кут. Скульптура складена грубими, концентричними, нерівномірно розташованими ребрами, які перетинаються з численними тоненькими радіальними ребрами. Поверхня між грубими концентричними ребрами покрита тоненькими концентричними лініями наростання. Особливо добре концентрична струмчатість виражена на зразку 20 який представлений відбитком лівої стулки. На перетині концентричних і радіальних редер утворюється характерна сітчаста скульптура, яка збереглася лише на кількох зразках.

Порівняння і зауваження. Усталені родові ознаки, яким наділений вид *Aucellina caucasica* Buch, вигідно виділяють його серед близьких видів *A. anthulai* Paw. й *A. stuckenbergeri* Paw.

Місцезнаходження і стратиграфічне положення. Україна, Рівнинний Крим, параметрична свердловина Солдатівська-1.

Стратиграфічне і географічне положення. Верхній альб Північного Кавказу, Грузії, Мангіншлаку, Копетдагу, Таджикиської депресії, апт і альб Франції, нижній альб Швейцарії.

Родина **INOCERAMIDAE HEINZ**

Рід **INOCERAMUS** (Sowerbi, 1814) Parkinson, 1819

***Inoceramus neocomiensis* Orbigny, 1846**

Табл. 2, фіг. 2

1846. *Inoceramus neocomiensis* Orbigny, т. 3, с. 503, табл. 403, фіг. 1, 2.

1869. *Inoceramus neocomiensis* Orbigny – Pictet et Campiche, сер. 4, с. 104, табл. 45, фіг. 1, 2.
 1960. *Inoceramus neocomiensis* Orbigny. – Муромцева, с. 184, табл. VII, фіг. 11, 12.
 1970. *Inoceramus neocomiensis* Orbigny. – Котетишвили, с. 49, табл. 1, фіг. 8.
 1968. *Inoceramus subneocomiensis* Glasunova. – Глазунова, с. 201, табл. 47, фіг. 2.
 1973. *Inoceramus neocomiensis* Orbigny. – Глазунова, с. 47, табл. XIX, фіг. 1, а, б.

Голотип. *Inoceramus neocomiensis* Orbigny, праця Orbigny за 1846 р., т. 3, табл. 403, фіг. 1, 2.

Матеріал. Три, середньої збереженості, відбитки ядер стулок мушель. Колекція № 47, зразок № 25, 26, 27.

Опис. Черепашка середніх розмірів, нерівностулкова, заокруглено-кутастих обрисів, у її центральній частині дуже випукла і приплюснена по краях. Передній край майже прямий, а задній і нижній – заокруглені. Маківковий кут становить близько 90°. Маківки гострі, центральні виступають над замковим краєм. Поверхня стулок мушель покрита концентричними ребрами – на менших екземплярах вони дрібніші, а на більших особинах ребра представлені правильними валиками, міжреберні проміжки широкі і дуже вигнуті.

Порівняння. *Inoceramus neocomiensis* Orbigny за своєю будовою та скульптурою, яка представлена валикоподібними ребрами та дуже випуклою правою стулкою, дуже вигідно відрізняється від близьких видів. Певну подібність можна виявити за порівняння описаного виду з *Inoceramus concentricus* Parkinson та *Inoceramus anglicus* Woods.

Місцезнаходження і стратиграфічне положення. Україна, Рівнинний Крим, параметрична свердловина Солдатівська-1, глибина 3 196–3 204 м, 3 220–3 228 м, нижній апт.

Стратиграфічне і географічне поширення. Барем і апт Північного Кавказу, Грузії, Туркменії, готерив Швейцарії, Північної Європи, неоком Франції, барем і апт Південної Англії, нижній і верхній апт Саратовського Поволжя.

РЯД SCHIZODONTA

Надродина TRIGONIACEA

Родина TRIGONIACEA Lamarck, 1819

Підродина MEGATRIGONIIDAE Hoerен, 1929

Рід RUTITRIGONIA Hoerен, 1929

Rutitrigonia cf. laeviscula (Lycett), 1875

Табл. 2, фіг. 6

1875. *Trigonia laeviscula* Lycett, с. 96, табл. 22, фіг. 6.
 1900. *Trigonia laeviscula* Lycett. – Woods, с. 77.
 1987. *Trigonia laeviscula* Lycett. – Лещух, с. 84–85, табл. 9, фіг. 17–21.

Голотип. *Trigonia laeviscula* Lycett. (1875, табл. 22, фіг. 6) із зелених пісків Блекдауна, Кулемптон, Англія.

Матеріал. Одне неповне ядро правої стулки. Збереженість задовільна. Колекція № 47, зразок 28.

Опис. Мушля маленьких розмірів, діаметром 8 мм, опукла. Маківка виступає над переднім краєм і зміщена до переду. Скульптура ядра представлена заокругленими ребрами, від яких у бік нижнього краю нижнього ребра простежуються тонесенькі досить густі вертикальні реберця. Кіль мушлі, простежується досить виразно. Він невисокий.

Порівняння та зауваження. Наша невеликих розмірів форма, крім виду *Rutitrigonia laeviscula* (Lucett), також виражає певну подібність з видом *Linitrigonia spinosa* Parkinson, відому з аптських і альбських відкладів багатьох регіонів світу.

Місцезнаходження і стратиграфічне положення. Україна, передгір'я Рівнинного Криму, параметрична свердловина Солдатівська-1, інт. 1431–1443 м неоком.

Стратиграфічне і географічне поширення. Представники цього виду виявлено в неокомі Англії, а також описано А.А. Савельєвим з валанжину Мангишлаку.

Надряд **AMONOIDEA**

Ряд **AMMONITIDA**

Підряд **PHYLLOCERATINA**

Родина **PHYLLOCERATIDAE** Zittel

Підродина **PHYLLOCERATINAE** Zittel

Рід **EUPHYLLOCERAS** Druzc, 1953

***Euphyloceras serum* Oppel, 1865**

Табл. 2, фіг. 3

1865. *Ammonites serum* Oppel, с. 550.

1868. *Phylloceras serum* Oppel, Zittel, с. 66, табл. 7, фіг. 5–6.

1953. *Phylloceras serum* Oppel, Славин, с. 40, табл. 1, фіг. 1–2.

1960. *Euphyloceras serum* Oppel, Друшиц, с. 251, табл. 1, фіг. 8.

Матеріал. Фрагмент відбитка мушлі амоніта задовільної збереженості. Колекція № 47, зразок № 29.

Опис. Мушля дископодібної форми, середніх розмірів, з перевагою висоти над шириною поперечного перетину завитка, зовнішній бік закруглений, еліпсоподібний. Пупок маленький. Мушля покрита численними S-подібновигнутими тоненькими реберцями, які відходять від пупкового краю міцними поодинокими ребрами, а вже від середини боків мушлі від них, вони слабозростають або розтраюються і безперервно переходять на другий бік мушлі.

Порівняння. За характером скульптури нам зразок цілком відповідає зображенню цього виду, наведеному В. В. Друщицем. Від близьких видів роду *Euphyloceras* Druz. описаний вид відрізняється характером скульптури мушлі, рідше у деяких видах трикутноподібною формою його поперечного перетину завитка.

Місцезнаходження і стратиграфічне положення. Україна, Рівнинний Крим, параметрична свердловина Солдатівська-1, інт. 1 460–1 670 м, валанжин.

Стратиграфічне і географічне поширення. Нижній валанжин Гірського Криму, верхній титон-нижній валанжин Українських Карпат Славин В. И. Титон-валанжинские аммониты Карпат.

Тип **MOLLUSCA**
 Клас **CERHALOPODA**
 Підклас **ECTOCOCHLIA**
 Надряд **AMONOIDEA**
 Ряд **CERATITIDA**
 Підряд **AMMONITA**
 Надродина **BERRIASSELLACEAE**
 Родина **HEMIPHOLITIDAE** Spath, 1924
 Рід **PSEUDOTHURMANNIA** Spath, 1923
Pseudothurmannia angulicostata **Orbigny**, 1840

Табл. 2, фіг. 4

1840. *Ammonites angulicostatus* Orbigny, с. 146, табл. 46, фіг. 3–4.

1960. *Pseudothurmannia angulicostata* Orbigny, Друщиц, с. 288, табл. XXX, фіг. 5 а, б; рис. 82.

Голотип. *Ammonites angulicostatus* Orbigny, 1840, нижній барем південно-східної Франції.

Матеріал. Відбиток третини ядра мушлі середніх розмірів. Колекція № 47, зразок 32.

Опис. Мушля середніх розмірів, складена майже прилеглими один до другого завитками, близькими до прямокутного поперечним перетином, найбільша ширина якого розташована біля пупка. Висота завитка дещо перевершує його ширину. Зовнішній бік дещо перевищує ширину завитка. Скульптура мушлі представлена числними міцними ребрами, які тоненькими відходять від пупка, на середині боків дещо відходять назад і вже на переході на зовнішній бік вони міцнішають і нахилиються до переду. На переході на другий бік на ребрах простежуються крайові горбочки.

Порівняння. Наша форма за усіма ознаками цілком відповідає характеристиці виду *Pseudothurmannia angulicostata* Orbigny. **Місцезнаходження і стратиграфічне положення.** Рівнинний Крим (у передгір'ях Гірського Криму), параметрична свердловина Солдатівська-1, інт. 1 403–1 417 м, нижній барем.

Стратиграфічне і географічне поширення. Нижній барем південно-західного Гірського Криму, Північного Кавказу, Грузії, південно-західної Європи.

Родина **NEOCOMITIDAE** Spath, 1924
 Рід **NEOCOMITES** Uhlig, 1905
Neocomites cf. neocomiensis **Orbigny**, 1840

Табл. 2, фіг.

1840. *Ammonites neocomiensis* Orbigny, с. 202, табл. 59, фіг. 8–10.

1890. *Neocomites neocomiensis* Orbigny, Sayn, с. 29, табл. 3, фіг. 4–12, 14.

1960. *Neocomites neocomiensis* Orbigny, Друщиц, с. 282, табл. XXVII, фіг. 2 а, б.

Голотип. Верхній валанжин південно-західної Франції.

Матеріал. Відбиток третини ядра мушлі досить великого амоніта, діаметром близько 60 мм. Колекція № 47, зразок 33, барем.

Опис. Мушля складена досить високими завитками, які стиснені з боків і зрізаною вентральною стороною. Пупок досить вузький. Скульптура мушлі представлена порівняно тонкими, дещо S-подібно, вигнутими ребрами, які вигнуті до переду. У верхній частині бокових сторін мушлі ребра розгалужуються на двоє–трьох, а також серед них з'являються вставні.

Порівняння та зауваження. Наш зразок за усіма ознаками, характерними для роду *Neocomites*, найбільшу подібність виражає з *Neocomites neocomiensis* Orb.

Місцезнаходження і стратиграфічне положення. Україна, Рівнинний Крим, параметрична свердловина Солдатівська-1, інт. 1 431–1 441 м.

Стратиграфічне і географічне поширення. Представники родини NEOCOMITIDAE налічують понад тридцятьма видами, поширеними у верхньотитонських – нижньоготеривських відкладах багатьох регіонів світу, в тім числі Криму, півдня Європи, Африки, Індії. Наш зразок виявлений разом з іншою неокомською палеобіотою.

Підклас **ENDOCOCHILIA**. Внутрішньомушлєві

Підряд **BELEMNOIDEA**

Родина **BELEMNITIDAE** Orbigny, 1845

Підродина **BELEMNOPSINAE** Naef, 1922

Рід **NEOHIBORITES** Stolley, 1911

Neohiborites inflexus Stolley, 1911

Табл. 2, фіг. 7

1911. *Neohiborites inflexus* Stolley, с. 42, табл. 2, фіг. 13–26.

1939. *Neohiborites inflexus* Stolley. Крымгольц, с. 22, табл. 5, фіг. 9–13.

1949. *Neohiborites inflexus* Stolley. Крымгольц, с. 262, табл. 81, фіг. 10 а, 11 а, б.

1955. *Neohiborites inflexus* Stolley. Эристави, с. 31, табл. 1, фіг. 12.

1960. *Neohiborites inflexus* Stolley. Кабанов, с. 360, табл. III, фіг. 5 а, б.

Матеріал. Представлений ядром невеликого белемніта задовільної збереженості. Колекція № 47, зразок 30.

Опис. Довжина нашого екземпляра становить 22 мм. Ростр видовжений, веретеноподібний, тонкий, з поступовим переходом заднього кінця в його центральне вістря. Найбільша ширина мушлі розташована в третині від вістря.

Порівняння. За всіма ознаками наша форма відповідає *Neohiborites inflexus* Stolley.

Місце знаходження і стратиграфічне положення. Україна, Рівнинний Крим (передгір'я Гірського Криму), параметрична свердловина Солдатівська-1, інт. 1 240–1 253 м. апт.

Стратиграфічне і географічне поширення. Аптський ярус Криму, Північного Кавказу, Закавказзя, Європи.

Neohibolites aptiensis Kilian, 1913

Табл. 2, фіг. 8

1840. *Belemnites subfusiformis* Raspail in Orbigny, табл. 4, фіг. 9–16.
 1854. *Belemnites subfusiformis* Blainville. – Pictet et Renevier, с. 19, табл. 3, фіг. 1.
 1913. *Belemnites (Neohiborites) artiensis* (Stol.) – Kilian, с. 322, табл. 11, фіг. 1 а.
 1916. *Pseudobelus aptiensis* Stolley. – Douville, с. 89, табл. 17, фіг. 1.
 1955. *Neohibolites aptiensis* Kilian. – Эристави, с. 50, табл. 1, фіг. 11.
 1960. *Neohibolites aptiensis* Kilian. – Кабанов, с. 361, табл. 13, фіг. 6 а, б.
 1966. *Neohibolites aptiensis var. strombeckiformis* Stolley. – Filipescu si Grigorescu, табл. 7, фіг. 62.
 1968. *Neohibolites aptiensis* Kilian. – Wiedmann und Dieni, с. 156, табл. 17, фіг. 8.
 1973. *Neohibolites aptiensis* Kilian. – Незаришвили, с. 60, табл. 6, фіг. 15, 16.
 1987. *Neohibolites aptiensis* Kilian. – Лещух, с. 178, табл. 24, фіг. 3, 7, 17.

Типовий екземпляр із верхньоаптських утворень Франції.

Матеріал. Не повний ростр середніх розмірів белемніта задовільної збереженості. Колекція № 47, зразок 31.

Опис. Мушля представлена невеликим, слабоверетеноподібним тонким белемнітом з поперечним перетином, близьким до круглого. Найбільша ширина його поперечного перетину припадає на задню частину ростру, а найвужче – на приальвеолярну.

Порівняння. За характерною формою ростра (навіть неповній його збереженості) наш зразок ми відносимо до *Neohiborites aptiensis* Kilian.

Місце знаходження і стратиграфічне положення. Україна, Рівнинний Крим, параметрична свердловина Солдатівська-1, інт. 1 240–1 253 м, виявлений разом *N.inflexus* Stolley.

Стратиграфічне і географічне поширення. *N. aptiensis* Kilian є характерною формою для верхнього апту. Його рештки виявлені у верхньоаптських відкладах Гірського і Рівнинного Криму, Румунії, Південно-Східної Франції та о-ва Сардинії, в середньому апті Грузії та Азербайджану.

1. Волошина А. М. К характеристике нижнемеловых отложений Равнинного Крыма по фауне фораминифер / А. М. Волошина // Палеонтолог. сб. – 1966. – № 3. – Вып. 1. – С. 107–111.
2. Гаврилишин В. І. Альбські рядозубі пластинчастозяброві Волино-Подільської плити / В. І. Гаврилишин // Сучасна та минула фауна західних областей України. – Київ : Вид-во АН УРСР, 1963. – С. 76–86.
3. Геология шельфа УССР. Стратиграфия. – Киев : Наук.думка, 1984. – 184 с.
4. Глазунова А. Е. Меловая система. Русская платформа и ее обрамление. Геол. строение СССР / А. Е. Глазунова – Москва : Т. 1. Стратиграфия, 1968. – Т. 1.
5. Глазунова А. Е. Палеонтологическое обоснование стратиграфического расчленения меловых отложений Поволжья. Нижний мел / Глазунова А. Е. – Москва : Изд. “Недра”, 1973.

6. Головинова М. А. Класс Gastropoda. Брюхоногие моллюски / М. А. Головинова, С. С. Костюченко // Атлас нижнемеловой фауны Северного Кавказа и Крыма. – Москва: Гостоптехиздат, 1960. – С. 142–164.
7. Друщиц В. В. Атлас нижнемеловой фауны Северного Кавказа и Крыма. / В. В. Друщиц – 1960.
8. Иванова А. Н. Класс Gastropoda. Брюхоногие / А. Н. Иванова // Атлас мезозойской фауны и спорово-пыльцевых комплексов Нижнего Поволжья и сопредельных областей. – 1971. – Вып. 3. – С. 97–108.
9. Кабанов Г. К. Отряд Velempnoidea. Белемниты / Г. К. Кабанов // Атлас нижнемеловой фауны Северного Кавказа и Крыма. – Москва: Гостоптехиздат, 1960. – С. 356–369; табл. 1–3.
10. Каракаш Н. И. Нижнемеловые отложения Крыма и их фауна / Н. И. Каракаш // Тр. СПб об-ва естествоиспыт. – 1897. – № 32. Вып. 5. – 482 с.
11. Каракаш Н. И. Меловые отложения северного склона Главного Кавказского хребта и их фауна / Н. И. Каракаш – СПб, 1897. – 205.; 7 рис. В тексте 8 табл.
12. Котетишвили Э. В. Некоторые нижнемеловые двустворчатые западной Грузии / Э. В. Котетишвили // Тр. Геол. ин-та АН Гр. ССР. Сер. геол. – 1964. – Т. 14 (19). – С. 37–77.
13. Котетишвили Э. В. Стратиграфия и фауна колхидитового и смежных горизонтов Западной Грузии / Э. В. Котетишвили // Тр. Геол. ин-та АН Гр. ССР. Нов. сер. – 1970. – Вып. 25. – 116.; 20 табл.
14. Крымгольц Г. Я. Нижнемеловые белемниты Кавказа / Г. Я. Крымгольц // Моногр. по палеонто. СССР. – 1939. – 17. Вып. 1. – 52 с.
15. Крымгольц Г. Я. Атлас руководящих форм ископаемых фаун СССР (нижний отдел меловой системы) / Г. Я. Крымгольц – М.: Гостоптехиздат, 1949. Т. 10. – С. 253–269.
16. Лещух Р. Й. Ранньокрейдова фауна Рівнинного Криму і Північного Причорномор'я / Р. Й. Лещух – Київ: Наук. думка, 1987. – 220 с.
17. Лещух Р. Й. Палеонтологическое обоснование возраста и стратиграфии нефтегазоносных отложений нижнего мела юго-запада Украины / Р. Й. Лещух // Тез. докл. Респ. конф. «Проблемы геологии и геохимии горючих ископаемых Запада УССР». – Львов, 1989. – С. 47–48.
18. Лещух Р. Й. Нижня крейда заходу і Півдня України / Р. Й. Лещух – Київ: Наук. думка, 1982 р. – 208 с.
19. Мордвылко Т. А. Пеллециподы из апта и альба Северного Кавказа / Т. А. Мордвылко – 1931. – 86 с. – (Труды ВГРО; вып. 140).
20. Мордвылко Т. А. Пластинчатожаберные моллюски / Т. А. Мордвылко, В. И. Бодылевский, Н. П. Лупов // Атлас руководящих форм ископаемых фаун СССР. Нижний мел. – Москва: Госгеоллиздат, 1949. – Т. 10. – С. 165–235.
21. Муромцева Т. Л. Двустворчатые моллюски (Taxodonta Anisomyaria Desmodonta) / Т. Л. Муромцева // Атлас нижнемеловой фауны Северного Кавказа и Крыма. – Москва: Гостоптехиздат, 1960. – С. 165–231.
22. Назаришвили Т. Я. Нижнемеловые белемниты Грузии / Т. Я. Назаришвили // Тр. Геол. ин-та АН Гр. ССР. Нов. сер. – 1973. – Т. 40. – 124 с.
23. Нижний мел юга СССР / отв. ред. В. А. Бененсон – Москва: Наука, 1985. – 224 с.
24. Никитина Ю. П. Некоторые руководящие пеллециподы апта и альба Эмбы / Ю. П. Никитина // Изв. КазССР. – 1948. – С. 69–96. – (Сер. геол.; вып. 9).
25. Петрова Г. Г. Атлас руководящих форм ископаемой фауны / Г. Г. Петрова СССР / Госгеоллиздат. – 1949. – Т. X.
26. Пчелинцев В. Ф. Брюхоногие верхней юры и нижнего мела Крыма. – / В. Ф. Пчелинцев – ГПРУ, 1931.
27. Ренгартен В. П. Фауна меловых отложений Ассинско-Камбилеевского района на Кавказе / В. П. Ренгартен // Тр. Геол. ком. Н.С. – 1926. – Вып. 47. – 100–132 с.

28. *Синцов И. Ф.* Об юрских и меловых окаменелостях Саратовской губернии / И. Ф. Синцов // Матер. для геол. России. – 1872. – № 4. – С. 1–127.
29. *Славин В. И.* Титон-валанжинские аммониты Карпат / В. И. Славин // Тр. Ин-та геол. наук АН СССР. – 1953 – С. 39–63. – Сер. геол. ; вып. 149 ; – № 62.
30. Стратиграфия СССР: Меловая система. – Москва : Недра, 1986. – Т. 1. – 430 с.
31. *Эристави М. С.* Среднемеловые ауцеллины Грузии / М. С. Эристави // Тр. Геол. ин-та АН ГССР. – 1948. – (Сер. Геол ; вип. 4 ; № 1, 2).
32. *Эристави М. С.* Нижнемеловая фауна Грузии : монография / М. С. Эристави Ин-т геол. и минералогии. Тбилиси : Изд-во АН Гр. ССР, 1955.– № 6. – 224 с.
33. *Эристави М. С.* Сопоставление нижнемеловых отложений Грузии и Крыма. / М. С. Эристави– Москва : Изд-во АН СССР, 1957. – 182 с.
34. *Abich H.* Verzeichniss einer Sammlung von Versteinerungen von Dagestan / H. Abich // Z. Dtsch. Gesell. – 1851. – N. 3.
35. *Gillet S.* Revision du sous-genre *Neithea* Drouet / S. Gillet // Bull. Soc. Geol. de France. – 1924. – 24 с.
36. *Douville H.* Les terrains secondaires dans la Massif du Maghara a l'Est de l'Isthme de Suez. Paleontologie / H. Douville // Mem. Acad. Sc. – 1916. – (2) 54. – 184 p.
37. *Filipescu M. G.* Contributii si cunoas terca fa unei cretacice din flisul Carpatilor Orientali / M. G. Filipescu, D. Grigorescu // Studii di cercetari de geofizica, geografie. – Ser. geol. – 1966. – Т. 11. – N 2. – P. 417–432.
38. *Gardner J.* British Cretaceous Nuculidae / J. Gardner // Quart. J. Geol. Soc. of London. – 1884. – 40 с.
39. *Kilian W.* Unterkreide (Palaeocretacicum) / W. Kilian // Lethaea Geognostica. II Mesozoicum. 3. Kreide. – 1907. – Lief. 1. – P. 1–168; 1910. – Lief 2. – P. 169–287; 1913. – Lief 3. – P. 2, 289–398; pls. VII–XIV.
40. *Leym'rie A.* Memoire sur la Terrain Cretace du Department de l'Aube, contenant des considerations generals sur le Terrain Neocomien / A. Leym'rie // Mem. Soc., Geol. – 1842. – N 1. – P. 3–18.
41. *Lycett J.* A monograph of the British fossil Trigonal / J. Lycett // Palaeontogr. Soc. – 1872–1879. – 245 p.
42. *Mantell G.* The fossils of the South Downs or illustrations of the Geology of Sussex / G. Mantell – London, 1822.
43. *Oppel A.* Die Tithonische Etage Zwitschr. deutsch / A. Oppel // Geol. Gesellschaft. – 1865.
44. *Orbigny A.* Paleontologie Francaise. Description des animaux invertebre. Terrais Cretaces / A. Orbigny – Paris, 1840–1849. – P. 1–4.
45. *Pavlov A. P.* Enchainement des Aucelles et Aucellines du Cretace russe / A. P. Pavlov // Nouv. mem. soc. Natur. – 1907. – T. 17. – P. 1–937.
46. *Pictet F. J.* Description des fossiles des terrain cretace des environs de Seinte / F. J. Pictet, O. Campiche // Croix. – Mat. Paleontol., Suisse. Ser. 2. – Geneve, 1858 – 1860. – T. 1. – P. 99–371; 1861–1864. – T. 2. – P. 1–164.
47. *Pictet et Roux W.* Description des Mollusques fossils qui se trouvent dans les environs de Geneve. livr. I. Les Cephalopodes / W. Pictet et Roux // Mem Soc. Phys. Et Hist. natur. – Geneve, 1847. – 11. – P. 257–412.
48. *Pompeckj J.* Ueber Aucellen und aucella n?hnliche Formen / J. Pompeckj // Neues Jahrbuch fur Mineral., Geol. Und Paleontol. beil. – 1901. – Bd. 14.
49. *Sayn G.* Description des Ammonitides du Barremien du Djebel-Onach. (pres. Constantin). Bull. Soc. Agric., et Hist. natur. Lyon. T. III. Ser. 6. – 1890.
50. *Sokolov D. N.* Aucellidae de la province Transcaspienne et de Caucase / D. N. Sokolov // Зап. Мин. об-ва. – 1923. – Ч. 51. – Сер. 2. – С. 289–312.

51. *Stolley E.* Beitr?ge zur Kenntnis der Cephalopoden der norddeutschen unteren, Kreide. I. Die Belemniten der nordd. Gaults. Geol. Und Pal. Abh., N. F., Bd. X(XIV). H. 3. / E. Stolley –Jena, 1911. 1–72.
52. *Toula F.* Geologische Untersuchungen im o'stlichen Balkan. Denkschr. der Acad. der Wissenschaften. Wien Math. / F. Toula – Classe, Bd. 57, 1890.
53. *Wiedmann J.* Die Kreide Sardiniens und ihrecephalopoden / J. Wiedmann, J. Dieni // Paleontogr. Italica. – Pisa, 1968. – 171 s. mit 101 Fbbildungen, 3 Tabellen und 18 Tafeln.
54. *Woods H.* A monograph of the cretaceous Lamellibranchiata of England./ *Woods H.* – T. 1. – P. 1. Paleontographical Society of London. – 1899. – 53; 1. – P. 2. 1900. – 54; 11. – P. 4; 1907. – 61; 11. – P. 5; 1908. – 62.
55. *Zittel K.* Die Cephalopoden der Stramberger Schichten / K. Zittel Pal. Mittheilungen aus dem Museum K'n. Bayr. St., Bd. II, 1868.

ПІДПИСИ ДО ТАБЛИЦЬ

Табл. 1.

- Фіг. 1, 2. *Natica javaschovi* Toula, 1890
Фіг. 3. *Nucula planata* Deshayes, 1842
Фіг. 4, 5. *Nucula pectinata* Soweby, 1818
Фіг. 6. *Aucellina caucasica* Buch, 1851

Табл. 2

- Фіг. 7. *Aucellina caucasica* Buch, 1851
Фіг. 8. *Inoceramus neocomiensis* Orbigny, 1846
Фіг. 9. *Euphyloceras serum* Opperl, 1865
Фіг. 10. *Pseudothurmannia angulicostata* Orbigny, 1840
Фіг. 11. *Neocomites* cf. *neocomiensis* Orbigny, 1840
Фіг. 12. *Rutitrigonia* cf. *laeviscula* (Lycett), 1875
Фіг. 13. *Neohiborites inflexus* Stolley, 1911
Фіг. 14. *Neohibolites aptiensis* Kіlian, 1913

**NEW DATA ON MALACOLOGICAL CHARACTERISTICS OF STRATIGRAPHY
OF NEOKOM PARAMETRIC WELL OF SOLDATIVSKA-1 (PLANE CRIMEA)****R. Leschukh, H. Spilnyk***Ivan Franko National University of Lviv,
Grushevsky Str., 4, 79005 Lviv, Ukraine*

The monographic description and the images of eleven species of malacofauna *Natica javaschovi* Toulal890 are given; *Nucula* of the Deshayes Planet, 1842; *N. pectinata*, Sowerby, 1818; *Aucellina caucasica* Buch, 1851; *Inoceramus neocomiensis* Orbigny, 1846; *Rutitrigonia cf. laeviscula* [Lycett], 1875; *Euphyloceras serum* Oppel, 1865; *Pseudothurmannia angulicostata* Orbigny, 1840; *Neocomites cf. neocomiensis* Orbigny, 1840; *Neohibolites inflexus* Stolley, 1911; *N. aptiensis* Kilian, 1955 from the Neo-Comic sediments of the Plain Crimea, discovered for the first time by the Soldatovskaya-1 parametric well, which was drilled in the zone of jointing of the eastern submergence of the Alpine Simferopol ridge and the Lower Mountain range. It opened the entire section of the sedimentary cover and provided considerable factual material for studying the geological structure of the lower, rather poorly studied part of the Cretaceous of the Crimea.

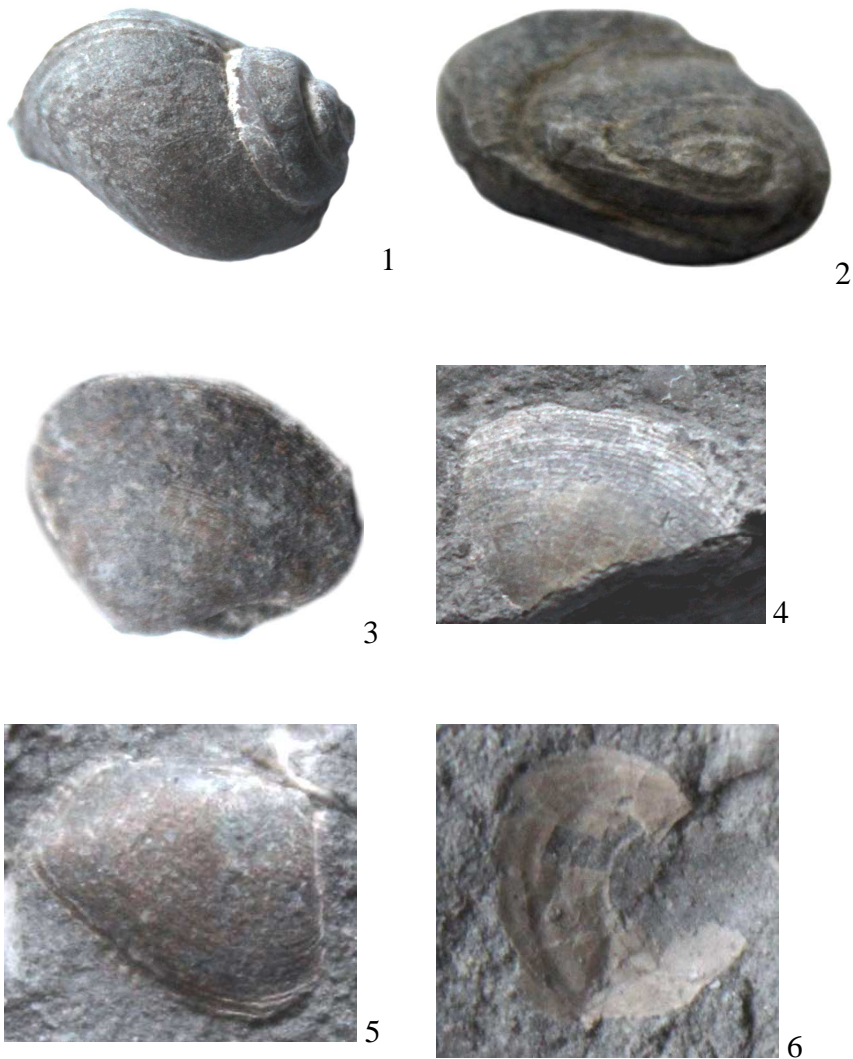
Key words: South-Ukrainian oil and gas region, Plain Crimea, Northern Black Sea Region, Predobrudzhian foredeep stratigraphy, Lower Cretaceous, Aptian and Albian, bivalve mollusks, ammonites, belemnites.

Стаття надійшла до редколегії 12.03.18
Прийнята до друку 21.06.18

ТАБЛИЦІ

До статті *Романа Лещуха, Галини Спільник*
“Нові дані до малакологічної характеристики стратиграфії неокому
параметричної свердловини Солдатівська – 1 (Рівнинний Крим)”

Таблиця I

Таблиця II

7

8

9

10

11

12

13

14